

Pe o alee, într-un parc, spre seară

Caprar Florin

Pe o alee , într-un parc, spre seară,
Cu stelele ieşisem la plimbare,
Şi mă-nsoteau păşind cu mine-agale,
Doar tu lipseai din lumea de afară.

Dar peste tot, în jur, văd numai chipul tău,
Şi-ţi simt a ta făptură în fiecă fiinţă ,
Eu ştiu, e... doar a mea dorinţă
Să-ţi simţ aievea trupul, să fi a mea mereu.

Şi c-un sărut năvalnic s-astup frumoasa-ţi gură,
În timp ce vorbe dulci tu îmi şopteşti cu drag,
Apoi, îmbrăţişaţi , păşim de-al lumii prag,
Zburând înaripaţi, spre-a lui Saturn centură.

Şi gândul meu de gândul tău se-mbată,
Când sufletele noastre se-mpreună,
Trăim din plin o dragoste nebună,
Cum n-am trăit-o poate niciodată.

Căci simt vibrând din plin a ta splendoare,
Şi una suntem ,sus, în paradis...
Dar mă trezesc că dintr-un dulce vis,
Tot pe-o alee, într-un parc, spre seară.

Caprar Florin